

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7C/17/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811201249
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2012:3811201249.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci navrhovateľa J. L., nar. XX.X. XXXX, t.č. bytom X. č. XXX, zast. JUDr. Radkom Petruňom, advokátom, Advokátska kancelária ABELOVSKÝ - PETRUŇO, ul. Tehelná č. 189, Zvolen proti odporcovi Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie č. 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, o zaplatenie 4945,03 eur brutto s príslušenstvom, a o zaplatenie 10.000,- eur, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 10.000,- eur netto titulom náhrady nemajetkovej ujmy a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 3003,75 eur netto titulom ušlého zisku s 9% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 3003,75 eur od 4.12. 2010 až do zaplatenia a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh zamietá.

Konanie o zaplatenie 227,35 eur brutto s 9% úrokom z omeškania z dlžnej sumy 227,35 eur od 4.12. 2010 až do zaplatenia z a s t a v u j e.

O trovách konania účastníkov rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom zo dňa 2. februára 2011 podaným prostredníctvom právneho zástupcu domáhal sa proti odporcovi zaplatenia 4945,03 eur brutto titulom náhrady škody s 9 % úrokom z omeškania z dlžnej sumy 4945,03 eur od 4. 12. 2010 do zaplatenia a 10.000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy.

Návrh odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície, odbor všeobecnej kriminality, Okresného riaditeľstva PZ Prievidza zo dňa 7. 12. 2006, ČVS: ORP - 112/OVK - PD - 2006 bolo začaté trestné stíhanie za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), e), ods. 2 písm. d), Trestného zákona. Následne uznesením vyšetrovateľa zo dňa 8. 12. 2006 bolo voči jeho osobe vznesené obvinenie pre uvedený zločin, proti uzneseniu podal sťažnosť. Spáchanie skutku, pre ktorý bolo proti nemu vznesené obvinenie od samého začiatku popieral, obvinenie bolo proti nemu vznesené len na základe výpovedí jeho bývalej manželky Y. L.. Jej výpoveď pre orgány činné v trestnom konaní bola dostačujúcim dôkazom nielen na jeho zadržanie a vznesenie obvinenia, ale aj na podanie návrhu na jeho vzatie do väzby. O návrhu prokurátora na vzatie do väzby rozhodol Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 11. 12. 2006 č. k. 0 Tp 66/2006 tak, že ho vzal do väzby, ktorá sa začala dňa 8. 12. 2006, o 9.40 hod. Sťažnosť, ktorú podal proti uzneseniu o vzatí do väzby bola uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. 2 Tpo 23/2006 zamietnutá. Opakovane žiadal o prepustenie

z väzby na slobodu a namietal existenciu väzobných dôvodov. Uznesením č. k. 0 Tp 66/2006 - 74 zo dňa 22. 5. 2007 Okresný súd Prievidza rozhodol o predĺžení jeho väzby. Proti uzneseniu podal sťažnosť, a Krajský súd v Trenčíne uznesením č. 6 Tpo 38/2007 - 105 zo dňa 5. 6. 2007 rozhodol, že napadnuté uznesenie sa zrušuje a väzba sa nepredlžuje. Celkovo väzba trvala od 8. 12. 2006 do 7. 6. 2007, t. j. 182 dní. Trestné stíhanie a aj jeho väzba boli od začiatku absolútne neopodstatnené, čo skonštatoval aj Krajský súd v uznesení č. k. 6 Tpo 38/2007 - 105 zo dňa 5. 6. 2007. Poukázal na znalecký posudok vypracovaný v rámci prípravného konania znalcom z odboru psychiatria a klinická psychológia dospelých a vypracované odborné vyjadrenie, z ktorých vyplývajú závery svedčiace o charaktere, povahe Y. L., ale najmä o vieryhodnosti a pravdivosti jej obvinení. Okresný súd Prievidza prejednal vec na základe obžaloby podanej prokurátorom, a uznesením č. k. 3T 155/2007 - 441 zo dňa 18. 11. 2008 rozhodol, že vec postupuje Obvodnému úradu v Prievidzi, odbor všeobecnej vnútornej správy, stále pracovisko Nováky. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 21. 10. 2009, č. k. 3 To 18/2009 - 485 sťažnosť prokurátora a Y. L. zamietol. Odporca s poukazom na zák. č. 514/2003 Z. z. zodpovedá za škodu, ktorá mu vznikla následkom nezákonných rozhodnutí o väzbe a to uznesení Okresného súdu Prievidza č. k. 0 Tp 66/2006 zo dňa 11. 12. 2006, zo dňa 29. 1. 2007, zo dňa 28. 3. 2007, zo dňa 22. 5. 2007, a uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2 Tpo 23/2006 zo dňa 19. 12. 2006, č. k. 6 Tpo 11/2007 zo dňa 14. 2. 2007, č. k. 6 Tpo 30/2007 zo dňa 2. 5. 2007. Nezákonnosť trestného konania vedeného proti jeho osobe vyplýva z výsledku trestného konania, ktoré sa skončilo v jeho prospech. Neospravedlňiteľný zásah vo forme nezákonnej väzby je možné odčiniť podľa zák. č. 514/2003 Z. z. V príčinnej súvislosti s nezákonným vzatím do väzby prišiel o príjem 4945,03.- eur, ktorý si uplatňuje titulom ušlého zisku. Ušlý zisk pozostáva z priemerného mesačného príjmu, ktorý by dosiahol za tri pracovné týždne mesiaca december 2006, za január až jún 2007, z náhrady mzdy za dovolenku za rok 2006 a 2007, na ktorú by mal nárok a ktorú si pre vzatie do väzby nemohol vyčerpať. Vo väzbe v nepredstaviteľných podmienkach bol 182 dní, pričom za skutok kvalifikovaný podľa § 208 ods. 1, písm. a), b), e), ods. 2 písm. d) Trestného zákona mu hrozil trest odňatia slobody na sedem až pätnásť rokov, preto si uplatňuje aj nemajetkovú ujmu 10.000.- eur. V neľudských podmienkach žil v strese a neistote, že môže byť odsúdený na sedem až pätnásť rokov za trestný čin, ktorého sa nedopustil. Od samého začiatku robil všetko preto, aby orgánom činným v trestnom konaní otvoril oči, aby spoznali skutočnú pravdu o vykonštruovanom obvinení Y. L.. Lživé tvrdenia psychicky labilnej Y. L. však boli dôveryhodnejšie než fakty a aj za stavu dôkaznej núdze sa ocitol vo väzbe. Jeho pocity nevinného človeka, žijúceho v jednej cele s osobami, ktoré sa otvorene chválili svojimi trestnými činmi, sú len ťažko opísateľné. Nedôstojné podmienky, za ktorých väzbu vykonával, poznačili i jeho zdravotný stav. Pokiaľ je niekto vzatý do väzby, okolie automaticky predpokladá, že táto osoba nie je nevinná. Témou rozhovorov občanov z jeho obce, ale aj jeho kolegov v práci, ktorí boli svedkom jeho zadržania tak bola otázka, či skutočne týral svoju manželku a či je tyran, ktorý na verejnosti a v práci zakrýval svoju skutočnú povahu. Keďže i napriek opakovaným, neúspešným pokusom o prepustenie vo väzbe zotrval, okolie bolo objektívne náchylné uveriť verzii Y. L. o jej „týraní“. Nezákonná väzba zasiahla do jeho osobnostných práv, pričom takýto zásah nemožno odčiniť iba konštatovaním tak markantného porušenia jeho práv. Žiadosťou zo dňa 24. 5. 2010, doručenou odporcovi dňa 3. 6. 2010, ho vyzval o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Listom zo dňa 10. 6. 2010 ho odporca informoval, že v časti odstupuje predmetnú žiadosť Ministerstvu vnútra, pričom ku dňu podania návrhu ho neinformoval ako vybavil zvyšnú časť žiadosti.

Odporca navrhol návrh zamietnuť. Uviedol, že je nesporné, že uznesením Okresného súdu Prievidza č. 0 Tp 66/2006 zo dňa 11. 12. 2006 bol navrhovateľ na základe návrhu prokurátora vzatý do väzby, lebo súd mal za preukázané, že existujú dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a dôvodná obava, že v prípade prepustenia na slobodu bude pokračovať v trestnej činnosti, s možnosťou závažnejších následkov najmä z dôvodu, že spolu s poškodenou a svedkyňou býval v spoločnej domácnosti. V priebehu trestného konania bolo preukázané, že skutok sa stal, i keď nedosahoval intenzitu, akú predpokladá skutková podstata zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona a výlučne z tohto dôvodu bola vec postúpená Obvodnému úradu v Prievidzi, odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie veci ako priestupku. Z výpovede navrhovateľa v trestnom konaní (ako aj jeho dcéry a ďalej poškodenej) vyplýva, že jeho spolužitie s bývalou manželkou bolo značne narušené, a že časti skutku sa skutočne dopustil tým, že v byte vypínal teplú vodu, kúrenie, plyn, a pripustil aj určitú intenzitu verbálnych útokov voči bývalej manželke. V priebehu hlavného pojednávania priznal, že sa jej a jej otcovi vyhrážal zlikvidovaním v kyseline. Aj keď konanie navrhovateľa podľa rozhodnutia súdu nenaplnilo znaky skutkovej podstaty trestného činu, svojou konfliktnou povahou a agresívnymi prejavmi, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a zásadami manželského spolužitia,

vzbudil reálne obavy, že bude v útokoch pokračovať, resp. že vykoná skutky, ktorými hrozil rodinným príslušníkom. Podľa jeho názoru, navrhovateľ svojím predchádzajúcim správaním sa a spôsobom života sám založil dôvody na jeho vzatie do väzby, a teda si ju svojím konaním zavinil sám. V prípade, ak by sa súd nestotožnil s uvedeným názorom, namietal, že by navrhovateľovi postupom orgánov činných v trestnom konaní vznikla nemajetková ujma, resp. nárok o náhradu ušlého zisku v žalovanej výške. Podľa jeho názoru je dostatočnou satisfakciou, spôsobilou očistiť meno navrhovateľa v očiach iných osôb už samotné uznesenie Okresného súdu Prievidza č. k. 3T 155/2007 - 441 zo dňa 18. 11. 2008, ktorým vec posúdil ako priestupok. Pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je potrebné preukázať značnú mieru zásahu do osobnosti fyzickej osoby. Pri posudzovaní uplatňovaného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, je potrebné vziať do úvahy okrem iného, aj vplyv ostatných satisfakčných prostriedkov, ktoré by mohli byť použité na zmiernenie následkov zásahu do osobnostnej sféry navrhovateľa a tiež závažnosť vzniknutej ujmy, a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Uplatňovaná suma 10.000.- eur je neprimerane vysoká. Uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. 12. 2006, nemohlo dôjsť k vzniku nemajetkovej ujmy, nešlo o neoprávnený zásah do jeho osobnosti, lebo v čase rozhodovania existovali zákonné dôvody na jeho vzatie do väzby a vykonané dokazovanie zabezpečované orgánmi činnými v trestnom konaní, odôvodňovalo podozrenie, že skutok pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, že vykazuje zákonné znaky zločinu, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, a najmä, že sa ho dopustil navrhovateľ. Zabezpečené dôkazy v pripravovanom konaní, v tom čase odôvodňovali existenciu a pretrvávanie dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Väzba u navrhovateľa neprekročila zákonnú lehotu jej trvania v prípravnom konaní a bola vykonaná v súlade s platnými právnymi predpismi. Dôvodom na jej nepredĺženie nebolo pominutie väzobných dôvodov, ale skutočnosť, že „nebola zistená obťažnosť veci“ ani iné závažné dôvody, pre ktoré nebolo možné v 6 mesačnej lehote trestné stíhanie skončiť. Podľa jeho názoru orgány činné v trestnom konaní, vo veci navrhovateľa postupovali primeraným spôsobom, pri dodržaní príslušných ustanovení Trestného poriadku a takýto postup nemožno hodnotiť ako neoprávnený zásah do jeho osobnosti, ktorý by bol v rozpore s objektívnym právom, a ktorý by bol spôsobilý privodiť mu nemajetkovú ujmu. V súvislosti s nárokom navrhovateľa o náhradu ušlého zisku uviedol, že je vylúčené, aby sa pre výpočet ušlého zisku pre účely zák. č. 514/2003 Z. z. použil mechanizmus výpočtu podľa § 134 ods. 1 Zák. práce, keďže ušlá priemerná hrubá mzda nepredstavuje sumu, o ktorú by sa zväčšil jeho majetok, keby nastala škodová udalosť. Takúto sumu je možné stanoviť až po „očistení“ hrubej mzdy o povinné odvody a preddavok na daň, t. j. z čistej mzdy, ktorý by navrhovateľovi bola reálne vyplatená. Na účel zistenia sumy ušlého zárobku by bolo potrebné vychádzať z jeho čistej mzdy (výpočet ktorej by sa realizoval zo sumy 14.000.- Sk brutto), ktorá by mu patrila za vykonanú prácu, lebo z predloženej pracovnej zmluvy mu iné mzdové nároky nevyplývajú, a nie je možné preukázať, či by navrhovateľ za bežných okolností skutočne nejaký ďalší peňažný nárok vyplývajúci z tohto pracovného pomeru, napr. za prácu nadčas, resp. odmenu, získal. Ak by súd dospel k záveru, že navrhovateľovi vznikol nárok na náhradu ušlej mzdy, tak by mohol vzniknúť len za obdobie trvania väzby od 8. 12. 2006 do 7. 6. 2007, a nie aj za obdobie po skončení väzby. Navrhovateľ mal možnosť nastúpiť do zamestnania bezprostredne po prepustení z väzby a za rovnakých pracovných podmienok. Nárok na náhradu ušlého zisku za nevyčerpanú dovolenku za rok 2006, by mu v zmysle § 116 ods. 2 Zák. práce patril len za časť dovolenky, ktorá presahuje 4 týždne, ktorú nemohol vyčerpať ani do konca nasledujúceho kalendárneho roka, pričom navrhovateľ mal možnosť dovolenku vyčerpať v predchádzajúcich mesiacoch roku 2006, ako aj od júna nasledujúceho roku 2007 po jeho návrate do zamestnania. Súbežné uplatnenie ušlého zisku titulom náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku, ako aj nároku na náhradu ušlej mzdy, nie je možné. Nárok na náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku patrí zamestnancovi len za obdobie strávené na pracovisku. Nemožnosť čerpania dovolenky nie je v danom prípade možné považovať za ušlý zisk, lebo je dôvodné predpokladať, že ak by bol zaradený v bežnom pracovnom procese, dovolenku by riadne vyčerpal, za čo by mu v zmysle § 116 ods. 2 Zák. práce patrila len náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku, pričom za obdobie, v ktorom by bol dovolenku čerpal, si uplatňuje aj nárok na náhradu ušlého zisku - mzdy.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, svedkov G. V., H. V., Y. L., G. R., J. Z., V. B., F. R., A. G. M., A. B., C. H. oboznámením sa so spismi č. k. 3T 155/2007, č. k. 6C 177/2009, so zápisnicami zo spisu č. k. 7C 141/2008, s pracovnou zmluvou zo dňa 19. 6. 2006 a s jej dodatkami, s mzdovými listami, s vyjadrením Rolníckeho družstva O. a s priloženými listinnými dôkazmi, s výpočtom priemerného a pravdepodobného zárobku navrhovateľa, so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku, s odpoveďou odporcu zo dňa 10. 6. 2010, ÚPSVaR Prievidza, ÚVTOS K. a s priloženými

listinnými dôkazmi, Poľovníckeho združenia X. Ústavu na výkon väzby B. s lekáorskými správami, s vyjadrením Daňového úradu Trenčín, kontaktné miesto Nováky.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

Uznesením vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície, odbor všeobecnej kriminality, Okresného riaditeľstva PZ ČVS: ORP - 1121/OVK - PD 2006 zo dňa 7. 12. 2006 bolo začaté trestné stíhanie za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), e), ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Uznesením vyšetrovateľa zo dňa 8. 12. 2006 bolo voči osobe navrhovateľa vznesené obvinenie pre uvedený zločin. V uznesení je uvedené, že na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že od bližšie nezisteného času roku 2004 až doposiaľ (t. j. ku dňu 8. 12. 2006) navrhovateľ v rôznych časoch asi raz až dvakrát do týždňa týral v G. Y., na ul. F. č. XXX/XX svoju manželku Y. L. a to tak, že jej spôsoboval fyzické a psychické utrpenie najmä bitím, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrázaním, odopieraním hygieny, bývania, neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý mala právo užívať a to tak, že pri hádkach o peniaze, ktoré pýtal od nej, aby mu platila za ich spoločný byt sa jej vyhrážal, že ju do zlikvidovať, že ju utopí v kyseline a nikto ju nenájde, že dá zlikvidovať jej otca, počas hádok jej fyzicky ubližoval tak, že jej vykrúcal ruky, spôsoboval jej na rukách modriny stlačením svalov, z čoho poškodená prežívala stres, nakoľko nikdy nevedela, čo ju bude doma znovu čakať, odopieral jej hygienu, nakoľko jej vypínal vodu, aby sa nemohla sprchovať, vypínal jej plyn, aby si nemohla variť, v zime jej vypínal kúrenie, aby si nemohla kúriť, vyhadzoval ju z bytu a byt zamykal, aby nemohla ísť dnu s tým, že všetko je len jeho, pričom dňa 9. 2. 2006 po predchádzajúcej hádke poškodenú napadol v kúpeľni, keď sa umývala, kde ju chytil rukami za obe paže a sotil ju smerom k vani, po čom poškodená padla na vaňu, a poudierala sa na nohách a hrudníku, čím jej svojím konaním spôsobil modriny na hrudníku a nohách, a tiež aj dňa 7. 12. 2006 poškodenú napadol na záchode, kde jej povedal, že nikto nebude používať jeho záchod, znovu ju chytil oboma rukami za obe paže a ako sedela, sotil ju smerom k nádržke s vodou, kde ona si udrela chrbát v oblasti chrbtice, čím utrpela podvrtnutie hrudnej chrbtice s dobou liečby v trvaní asi 14 dní. Proti uvedenému uzneseniu dňa 8. 12. 2006 podal obvinený navrhovateľ sťažnosť, v ktorej popieral spáchanie trestnej činnosti s tým, že nevie z akého dôvodu jeho vtedajšia manželka uvádza skutočnosti, ktoré nie sú pravdivé. Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Prievidzi uznesením č. 2 Pv 1054/2006 - 10 zo dňa 9. 12. 2006 sťažnosť navrhovateľa ako nedôvodnú zamietla. Z úradného záznamu zo dňa 8. 12. 2006 vyplýva, že na základe žiadosti vyšetrovateľa, iný príslušník Policajného zboru vykonal šetrenie v Roľníckom družstve O., kde bolo zistené, že navrhovateľ tam pracuje, a bol vyzvaný, aby sa dostavil na Úrad justičnej a kriminálnej polície, odbor všeobecnej kriminality Prievidza, kde sa dňa 8. 12. 2006, o 9.40 hod. aj dobrovoľne dostavil. K zadržaniu navrhovateľa došlo dňa 8. 12. 2006 o 9.40 hod.

Z výpovede navrhovateľa zo dňa 8. 12. 2006 pred orgánmi činnými v trestnom konaní vyplýva, že asi pred tromi týždňami vyzval Y. L., aby mu prispievala na úhradu nákladov spojených s vedením spoločnej domácnosti sumou 2000.- Sk mesačne, pretože on zo svojho príjmu nie je schopný platiť všetky výdavky, vrátane odôvodnených potrieb dcéry. Reagovala vyjadrením, aby jej výzvu adresoval písomnou formou. Od uvedeného obdobia spolu nekomunikujú. Popieral skutok, pre ktorý bolo proti nemu vznesené obvinenie s tým, že manželke nespôsoboval fyzické a psychické utrpenie bitím, vyhrázaním sa, odopieraním hygieny, bývania, neodôvodneným prístupom k majetku. Pri konfrontácii s Y. L. dňa 8. 12. 2006 naďalej popieral, že by ju dňa 9. 2. 2006 a dňa 8. 12. 2006 fyzicky napadol, že by sa jej vyhrážal, že ju utopí v kyseline, s tým, že z jej strany ide o klamstvo. Prívod teplej vody jej zastavil raz a potom ju hneď pustil, teda neobmedzoval ju v jej užívaní. Byt bol vykurovaný okrem jeho izby, lebo neznáša teplo. Manželka kedy chcela si mohla kúrenie zapnúť. Plyn tiež používala bez toho, aby ju obmedzoval, ale posledné dva mesiace ho nepoužívala, len on varením dcéry pripravoval jedlo. Tvrdil, že ani raz ju z domu nevyhodil, ani nevytkol.

Z výsluchu Y.j pred orgánmi činnými v trestnom konaní zo dňa 8. 12. 2006 vyplýva, že k nedorozumeniam medzi rodičmi dochádzalo pre peniaze. Navrhovateľ vyzval Y. L., aby na domácnosť prispievala sumou 2000.- Sk mesačne. Reagovala, že zo svojho príjmu nemôže uvedenou sumou prispievať. Posledné obdobie, asi tri - štyri mesiace jej navrhovateľ zvykol nadávať s tým, že je príživník. Asi dva - trikrát v poslednom období videla, že jej vypol počas sprchovania vodu. Keď varila vodu na čaj, tiež sa stalo, že jej vypol plyn a odišiel. Matka si ho však zapla znova, alebo to nechala tak. V poslednom období sa stalo možno dva - trikrát, že jej zhasol svetlo, na čo reagovala, že si ho buď znova zapla, alebo išla do jej izby. Posledné dva - tri týždne, keď bola doma, rodičia spolu nekomunikovali, bolo ticho. V januári

alebo februári 2006 videla matke modrinu, najskôr jej nechcela povedať, čo sa stalo, až potom uviedla, že jej to urobil navrhovateľ. Len od matky má informácie o tom, čo sa malo stať 7. 12. 2006. Vyjadrenie navrhovateľa, že Y. L. dá zlikvidovať, utopiť v kyseline nevnímala ako vážne, boli použité v súvislosti s odvysielaným televíznym programom. Vnímala situáciu, keď stiahol kúrenie zo stupňa 4 na 2 a povedal, že sa tak kúriť nebude. Nedošlo k situácii, že by jej matku vyhodil z bytu. Hovoril síce, že vymení zámky, čo ale nezrealizoval. Príčinu konfliktov videla v peniazoch, keď navrhovateľ sa vyjadruje, že od jej matky nič nechce, len aby prispievala sumou 2000.- Sk na nájomné, a všetko môže používať, že iné od nej nechce. Ako otec ju nikdy fyzicky ani psychicky netýral, staral sa o ňu ako najlepšie vedel, dal jej všetko, čo potrebovala. Hádky medzi rodičmi nepovažovala za vážne, nezhody boli pre peniaze. Pri konfrontácii s navrhovateľom dňa 8. 12. 2006 svedkyňa využila svoje práva odoprieť vypovedať.

Dňa 9. 12. 2006 prokurátorka okresnej prokuratúry podala návrh na vzatie navrhovateľa do väzby. Zo zápisnice o jeho výsluchu napísanej na Okresnom súde Prievidza dňa 11. 12. 2006 vyplýva, že naďalej popieral spáchanie skutku, pre ktorý bolo proti nemu vznesené obvinenie. Dňa 7. 12. 2006 sa vrátil zo služobnej cesty, pričom urobil nákup potravín, uložil ich v kuchyni, prezliekol sa, sadol pred televízor, a asi po 15 minútach manželka opustila domácnosť. Nevedel si vysvetliť, kde mohla získať zranenia uvedené v lekárskech správach. Zotrvával na tom, že pred 3 týždňami ju vyzval, aby na domácnosť prispievala sumou 2000.- Sk mesačne, lebo on zo svojho príjmu hradil všetky náklady, vrátane štúdia dcéry. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 0 Tp 66/2006 zo dňa 11. 12. 2006 rozhodol o vzatí navrhovateľa do väzby s tým, že sa začína 8. 12. 2006, o 9.40 hod. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že existujú dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, že súd mal za preukázané, že navrhovateľ v prípade ponechania na slobode by mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti s možnosťou aj vážnejších následkov, a to aj preto, že býva s poškodenou, aj so svedkyňou v spoločnej domácnosti. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. 2 Tpo 23/2006 zo dňa 19. 12. 2006 sťažnosť navrhovateľa proti uzneseniu o vzatí do väzby zamietol s tým, že z hľadiska dôvodnosti podozrenia zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby je plne usvedčovaný výpoveďou poškodenej, ako aj jeho dcéry. Z uznesenia krajského súdu ďalej vyplýva, že dôvody väzby pretrvávajú, že dovtedajšie správanie sa navrhovateľa voči rodinnému príslušníkovi - manželke, ako aj dlhotrvajúce útoky proti jej fyzickej integrite, či už fyzické, alebo psychické, nedávajú záruku, že by nepokračoval v trestnej činnosti, pre ktorú je stíhaný, resp., že by nevykonal verbálne vyhrážky, ktorými jej hrozil na živote.

Okresný súd Prievidza uznesením č. 0 Tp 66/2006 zo dňa 29. 1. 2007 žiadosť navrhovateľa o prepustenie na slobodu zamietol, písomný sľub, že nebude páchať trestnú činnosť, že povedie riadny život, dodrží a splní všetky povinnosti a obmedzenia, ktoré mu uloží súd neprijal, záruku za jeho správanie, a za to, že sa bude dostavovať k orgánom činným v trestnom konaní, a zároveň oznámi svoje vzdialenie z miesta trvalého bydliska, ponúknutú zo strany J. L., nar. XX. 2. XXXX neprijal z dôvodu, že je dôvodné podozrenie, že spáchal skutok a vzhľadom na závažnosť trestnej činnosti existuje naďalej obava, že v prípade prepustenia na slobodu by mohol pokračovať v jej páchaní, resp. dokonáť trestný čin, ktorým hrozil, pričom v tomto úmysle by mu nemusela zabrániť ani okolnosť, že by sa nezdržiaval v mieste bydliska poškodenej. Proti uzneseniu podal sťažnosť navrhovateľ, naďalej popieral skutok, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie s tým, že ide o vykonštruované tvrdenia Y. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6 Tpo 11/2007 zo dňa 14. 2. 2007 sťažnosť odmietol s tým, že väzba je z dôvodov uvedených v uznesení č. k. 0 Tp 66/2006 zo dňa 29. 1. 2007 stále adekvátnym zabezpečovacím opatrením.

Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 0 Tp 66/2006 zo dňa 28. 3. 2007 žiadosť navrhovateľa o prepustenie z väzby zamietol, a záruku záujmového združenia občanov zo dňa 9. 3. 2007 o prepustenie navrhovateľa z väzby neprijal, lebo sú dôvody na podozrenie, že skutok spáchal, a je dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná čin, o ktorý sa pokúsil, alebo dokoná trestný čin, ktorý pripravoval, alebo ktorým hrozil, že zo spáchania trestnej činnosti je naďalej usvedčovaný manželkou a dcérou. Proti uzneseniu podal sťažnosť navrhovateľ. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6 Tpo 30/2007 zo dňa 2. 5. 2007 sťažnosť zamietol s tým, že v danom štádiu trestného stíhania je väzba stále adekvátnym zabezpečovacím opatrením.

Dňa 17. 5. 2007 podala prokurátorka okresnej prokuratúry návrh na predĺženie väzby. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 0 Tp 66/2006 zo dňa 22. 5. 2007 z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku predĺžil lehotu trvania väzby navrhovateľa do 8. 8. 2007. Proti uzneseniu podal sťažnosť navrhovateľ, namietal jeho správnosť s poukazom na to, že neboli splnené zákonné podmienky

na predĺženie lehoty trvania jeho väzby, lebo vykonané dôkazy a z nich najmä výpoveď svedkyne Y. L. svedčia pre záver o zániku dôvodu väzby, resp. záver o trvaní tohto väzobného dôvodu aspoň zoslabujú, pričom predmetnú trestnú vec nemožno považovať z hľadiska rozsahu vykonaných dôkazov za zložitú, komplikovanú, náročnú a pochybenie vyšetrovateľa, keď dňa 7. 5. 2007 vykonal výsluch svedkyne Y. L. bez toho, aby o konaní úkonu vyznamenal jeho obhajcu, nie je závažným dôvodom, pre ktorý nebolo možné trestné stíhanie skončiť v lehote šesť mesiacov. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6 Tpo 38/2007 zo dňa 5. 6. 2007 napadnuté uznesenie zrušil, a lehotu trvania väzby navrhovateľa nepredĺžil. Z odôvodnenia rozhodnutia okrem iného vyplýva, že vykonané dôkazy a z nich predovšetkým výpoveď dcéry navrhovateľa i poškodenej (nebola svedkom žiadneho fyzického násillia medzi obvineným navrhovateľom a poškodenou, sama nebola nikdy nám fyzicky ani psychicky týraná, nehody a hádky medzi obvineným navrhovateľom a poškodenou podľa nej trvali len posledné 2 až 3 mesiace, pričom ona hádky nepovažovala za vážne) zoslabujú dôvodnosť podozrenia o spáchaní skutku navrhovateľom z hľadiska rozsahu jeho konania i celkovej dĺžky oproti skutku uvedenému v uznesení o vznesení obvinenia, resp. aspoň odporujú dôkazom, ktoré záver o spáchaní skutku v takomto rozsahu preukazujú.

Uznesením č. 2 Pv 1054/2006 prokurátorky okresnej prokuratúry zo dňa 7. 6. 2007 bol navrhovateľ prepustený z väzby. Väzba sa skončila dňa 7. 6. 2007, o 11.00 hod.

Podľa odborného vyjadrenia č. 29/2007, č. 20/2007 vypracovaného pre účely trestného konania znalcov MUDr. Ladislava Frankoviča, PhD. et Mgr. Alžbety Dobrovodovej Y. L. je disharmonicky štruktúrovaná osobnosť. Príznamy syndrómu týranej osoby, ani príznamy posttraumatickej stresovej poruchy u nej neboli preukázané.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza dňa 12. 7. 2007 podal na navrhovateľa obžalobu pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), e), ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 3T 155/2007 - 441 zo dňa 18. 11. 2008 postúpil vec Obvodnému úradu, odbor všeobecnej vnútornej správy, stále pracovisko Nováky ako orgánu príslušnému na prejednanie priestupku, ktorého sa mal dopustiť dňa 7. 12. 2006, asi o 17.00 hod. Z odôvodnenia uznesenia okrem iného vyplýva, že konanie navrhovateľa nemalo takú povahu, intenzitu ako predpokladá skutková podstata zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Súd v prípade konania navrhovateľa z 9. 2. 2006 a z 7. 12. 2006 však bol názoru, že môže naplňovať znaky priestupku, a Obvodnému úradu Prievidza, odbor všeobecnej vnútornej správy, stále pracovisko Nováky postúpil na ďalšie konanie skutok z 7. 12. 2006, pričom u skutku z 9. 2. 2006 od jeho spáchania uplynuli dva roky, a prejednať sa už nemohol. Krajský súd Trenčín uznesením č. 3 To 18/2009 z 21. 10. 2009 sťažnosť okresného prokurátora a poškodenej zamietol. Obvodný úrad Prievidza, odbor všeobecnej vnútornej správy, pracovisko Nováky, priestupkovú vec proti občianskemu spolunažívaniu odložil, lebo zodpovednosť za priestupok zanikla uplynutím dvojročnej prekluzívnej lehoty na jeho prejednanie.

Z účastníckej výpovede navrhovateľa vyplýva, že v priebehu spolužitia s Y. L. zabezpečoval chod domácnosti, platil zálohové platby za byt, nakupoval potraviny, financoval štúdium dcéry. Vyzval ju, aby prispievala na úhradu nákladov spojených s vedením spoločnej domácnosti sumou 2000.- Sk mesačne, čo neakceptovala. Následne medzi nimi dochádzalo k slovným výmenám názorov. Fyzicky ju nikdy nenapadol, raz sa stalo, že jej vypol vodu s tým, že chcel vedieť ako zareaguje, keď bude tiecť studená. Raz jej vypol plyn, lebo voda v nádobe už bola skoro vyvretá. V rámci šetrenia znížil stupeň kúrenia. V roku 2005 ju aj s dcérou pred Vianocami zobral do Partizánskeho, aby si vybrali darček. V auguste 2006 ju odviezol na liečenie. Na vrátnici zamestnávateľa ho príslušníci policajného zboru vyzvali, aby s nimi išiel na výsluch. Pred zadržaním a následným vzatím do väzby bol spoločenský typ človeka, v kolektíve obľúbený, so spoluzamestnancami vychádzal dobre. Práca, ktorú v Roľníckom družstve O. vykonával bola jeho záľubou. V čase voľna obhospodaroval záhradku, a pôsobil ako člen Poľovníckeho združenia X.. Vo väzbe zaspával so strachom, čo sa mu v noci môže stať, cela mala rozmery 6 x 4 m, záchod používalo 6 osôb, očista celého tela mu v sprche bola umožnená dvakrát do týždňa. Pobyt v cele bol pre neho aj pre nedostatok denného svetla psychicky náročný, zhoršil sa mu zrak. V intenzite raz za deň mal umožnené ísť na vychádzku, ktorá trvala hodinu, a uskutočnila sa v priestore, ktorý bol ohraničený betónovými stenami do výšky cca 2 m a prikrytý plechovou stenou. V cele boli trikrát do týždňa vykonávané kontroly, ktoré vnímal ako nedôstojné. Strava nebola výživná, v bufete si za vlastné peniaze dokupoval potraviny. Počas väzby schudol 16 kg. Jeho psychický stav bol poznačený aj obavami, že bude nespravodlivo odsúdený na niekoľko ročné väzenie, obavy sa stupňovali s počtom uznesení súdu, podľa ktorých boli splnené podmienky na jeho zotrvanie vo väzbe.

V začiatkoch keď bol v cele „nováčik“ musel vykonávať také práce ako je zametanie, umývanie záchodu, kľučiek, dverí. Po prepustení z väzby stále žije s pocitom, že okolie sa na neho pozerá, že bol vo väzení. Na prechádzky spočiatku chodil po tme, blízke osoby a to otec (zomrel), sestra s rodinou sa mu snažili pomôcť, navštevovali ho, spolu vykonávali rôzne činnosti. Stalo sa, že ho sestra zobrala do hypermarketu, ale on sa vrátil do vozidla, nedokázal sa zdržiavať v priestore, kde bolo viac ako 6 osôb. Zostal utiahnutej povahy. Po prepustení z väzby v Roľníckom družstve O. vykonával prácu traktoristu, pracovné miesto agronóma vykonával iný zamestnanec. Kolektív ho síce prijal, ale on vo svojom vnútri cítil, že si v súvislosti s jeho osobou kladú otázky. Nadriadení zamestnanci, po tom ako videli, že nie je psychicky v poriadku mu navrhli, aby do konca mesiaca júna 2007 čerpal náhradné voľno. Po troch mesiacoch skončil pracovný pomer. Pobyť vo väzbe ho poznačil tak, že už odmieta nadviazať partnerský vzťah. Naďalej je členom Poľovníckeho združenia Nitrica, pred vzatím do väzby s Y. L. sa spolu zúčastňovali plesov. Po prepustení z väzby, ak sa plesu zúčastní, tak pomáha pri výkone potrebných prác v kuchyni. Na poľovačky chodí väčšinou sám. Sused na záhrade, keď riešili otázku prechodu cez spoločný pozemok mu adresoval slovo, že je väzeň.

Manželstvo navrhovateľa a Y. L. zaniklo rozvodom a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 7C 141/2008 zo dňa 14. 11. 2008.

V konaní vedenom na tunajšom súde pod č. 6C 177/2009 sa Y. L. domáhala zrušenia práva spoločného nájmu k bytu, ktorý návrh v priebehu konania zobrala späť a súd konanie vo veci zastavil.

Dňa 19. 6. 2006 medzi navrhovateľom a Roľníckym družstvom O. bola uzavretá pracovná zmluva na dobu určitú do 30. 6. 2007, na pracovnú pozíciu agronóm, so základnou mzdou 14.000.- Sk mesačne. Dodatkom č. 1 sa pracovná zmluva zmenila v časti o základnej mzde na 16.500.- Sk. Na základe Dodatku č. 2 k pracovnej zmluve sa zmenilo pracovné zaradenie navrhovateľa s účinnosťou od 8. 6. 2007 na traktoristu, vodič, a doba trvania pracovného pomeru sa predĺžila do 30. 6. 2008. Ku skončeniu pracovného pomeru došlo uplynutím doby určitej dňom 30. 6. 2008. Podľa vyjadrenia Roľníckeho družstva O.y navrhovateľ po skončení väzby mal nastúpiť do práce dňa 8. 6. 2007. Nepriaznivý psychický stav mu neumožňoval výkon práce, požiadal o náhradné voľno s tým, že si ho odpracuje v nasledujúcich mesiacoch, čo mu vedenie družstva umožnilo. V roku 2006 ak by nebol vzatý do väzby, by mal nárok na 12,5 dňa dovolenky, a v roku 2007 25 dní dovolenky. V roku 2006 za odpracované dni mu vznikol nárok na 10 dní dovolenky, a v roku 2007 na 12, 5 dňa dovolenky. Pred vzatím do väzby ako technik rastlinnej výroby v období žatevných prác, zberu plodín, siatia ozimín, dohliadal na priebeh prác, a preto v práci zostával dlhšie. Táto práca nebola prácou nadčas, a podľa vyjadrenia Roľníckeho družstva O. mu ju zohľadnili v základnej mzde a v prémiech. V roku 2006 mu boli vyplatené prémie nasledovne: v auguste 5000.- Sk, v septembri 1500.- Sk, v novembri 5000.- Sk, v decembri 3000.- Sk, výška bola určená s poukazom na finančné možnosti družstva a v závislosti od sezónnosti prác, výška bola v kompetencii predsedu. Po prepustení z väzby mu ponúkli pracovné miesto traktoristu, lebo funkcia agronóma bola obsadená a neskôr kumulovaná s funkciou mechanizátora.

Z vyjadrenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody K. vyplýva, že navrhovateľ počas výkonu väzby bol ubytovaný na cele s kapacitou osem obvinených. Podľa § 12 zák. č. 221/2006 Z. z. v každej cele (o rozmeroch 4,10 m x 3,87 m, a o rozmeroch 6,15 m x 4,30 m) je okno, cez ktoré preniká denné svetlo. Počas výkonu väzby v zmysle platných právnych a interných noriem boli u neho vykonávané osobné a preventívne prehliadky. Pri umiestnení do cely sa u navrhovateľa prihliadalo na zákonom stanovené podmienky, najmä vek, zdravotný stav, životné návyky. Strava sa mu poskytovala trikrát denne, zodpovedala odporúčaným výživovým dávkam, pričom sa prihliadalo na jeho vek a zdravotný stav. Medzi poskytovaním jedál v jednom dni nebol časový odstup väčší ako sedem hodín. Počas výkonu väzby mal možnosť zakupovať si potraviny v ústavnom bufete, čo aj využíval. Každý deň mal možnosť zúčastniť sa na vychádzke v určenom otvorenom priestore v trvaní najmenej jednej hodiny. Možnosť sprchovať sa mal najmenej dvakrát v týždni. Vo výkone väzby nebol pracovne zaradený, nepoberal žiadnu pracovnú odmenu.

Z vyjadrenia Ústavu na výkon väzby B. vyplýva, že výkon väzby navrhovateľa v ich ústave trval od 31. 5. 2007 do 7. 6. 2007 a to na cele o rozmeroch 9,1 m², kde bol ešte s ďalším obvineným. Cela spĺňala všetky zákonné požiadavky na denné a umelé osvetlenie. Prehliadky sa u navrhovateľa vykonávali podľa v roku 2007 platného a účinného Rozkazu ministra spravodlivosti SR č. 2/2006. Pri jeho umiestnení sa prihliadalo na zabezpečenie účelu väzby. Strava, ktorá zodpovedala odporúčaným výživovým dávkam,

sa mu poskytovala trikrát denne. V predajni zriadenej v ústave mal právo na nákup potravín, vecí osobnej potreby a iných vecí v primeranom množstve. Na sprchovanie mal právo v zmysle § 16 ods. 7 zák. č. 221/2006 najmenej dvakrát v týždni. Podľa § 16 ods. 5 uvedeného zákona mal právo zúčastniť sa denne na vychádzke v určenom otvorenom priestore ústavu najmenej v trvaní jednej hodiny. Počas výkonu väzby nebol pracovne zaradený.

Z vyjadrenia Ústavu na výkon väzby B. vyplýva, že navrhovateľ bol na vyšetrení v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody K. dňa 22. 3. 2007, 30. 3. 2007, 5. 4. 2007, 10. 4. 2007 bez uznania za dočasne práceneschopného. Pri vyšetrení dňa 5. 4. 2007 a dňa 10. 4. 2007 sa sťažoval na zahmlievanie pred očami. Podľa lekárskej správy MUDr. G. v jej očnej ambulancii bol vyšetrený dňa 16. 8. 2007, a boli mu predpísané okuliare do diaľky s + 1,25 Dsph, a do blízka + 2,0 Dsph.

Podľa vyjadrenia Poľovníckeho združenia X. navrhovateľ je ich členom od založenia združenia. Pred 7. 6. 2007 bol zvolený za predsedu revíznej komisie, a po uvedenom dátume za člena alebo predsedu návrhovej komisie, resp. člena volebnej komisie. Po prepustení z výkonu väzby sa spoločenské správanie navrhovateľa zmenilo, je utiahnutý, povinnosti si síce plní, no vyhýba sa spoločenským posedeniam.

Zo svedeckej výpovede G. V. vyplýva, že od otca sa dozvedela, že navrhovateľ je vo väzbe, a po obci X. sa šíria reči, že Y. L. je mŕtva, resp. dolámaná, že je v nemocnici, že ju zbil navrhovateľ. Vnímala to ako šokujúcu správu, lebo Y. L. sa nikdy nesťažovala, že by sa k nej správal nevhodne. Navrhovateľ nebol konfliktný, agresívny typ človeka, rodinu finančne zabezpečoval. V súvislosti s kontaktmi s Y. L. nezaznamenala, že by mala strach, vždy bola vysmiata. Pred výkonom väzby navrhovateľ počas sezóny bol od rána do večera v práci, voľné chvíle trávil na záhrade, alebo sa venoval poľovníctvu, bol spoločenský. Vo výkone väzby ho navštevovala, prostredie vnímal ako nedôstojné, mal obavy, že bude nespravodlivo odsúdený. Schudol, pohľad na neho bol strašný, psychicky bol na dne. Sťažoval si, že dobre nevidí, priniesla mu dioptrické okuliare. Stretla sa s negatívnymi reakciami okolia, keď jej boli položené otázky, či je pravdou, že navrhovateľ sedí, ona vysvetľovala, že je to vyšetrovacía väzba. Okolie však bolo názoru, že je odsúdený. Prvé dni po prepustení sa navrhovateľ zdržiaval len v domácom prostredí, mal psychický blok, že ako ho bude okolie vnímať. Keď išli na nákupy zostal vo vozidle, chodil len do práce a následne domov. Tento stav trval asi dva roky. Už ale nie je iniciatívnym organizátorom stretnutí ako v minulosti, musia ho do všetkého „tlačiť“. Po prepustení z väzby mal obavy, či sa do väzby nevráti. V súčasnej dobe je už v porovnaní s obdobím po prepustení z väzby na tom lepšie, lebo sa naučil chodiť medzi ľuďmi, ale niektorým podujatiam sa stále vyhýba. Navrhovateľ sa jej zdôveril, že jeden zo susedov na záhradke, ktorú obhospodaruje mu povedal, že je väzeň, a že spoluzamestnanci na neho pozerajú ako na kriminálnika.

Z výsluchu svedka H. V. vyplýva, že pred výkonom väzby navrhovateľ bol veselý, spoločenský, tešil sa zo života. Z prostredia vo väzbe bol vystresovaný, psychicky zlomený, sťažoval si na problémy so zrakom. Po jeho vzatí do väzby sa stretol s reakciou občanov z X., ktorí zisťovali, že čo navrhovateľ urobil, z akého dôvodu je v base. Na ich vyjadrenia reagoval, že je vo väzbe. Členovia poľovníckeho združenia neverili, že by bol schopný Y. L. fyzicky napadnúť, ale niektorí sa mu v tejto súvislosti otočili chrbtom. S tým, že bol vo väzbe sa vyrovnával aj asi tri roky, ale ešte stále to nie je úplne v poriadku. Bol v stave neistoty, nevedel ako dopadne trestné konanie. Chodil len do práce a domov, keď ho s manželkou volali do hypermarketu Tesco, odmietol to a zostal vo vozidle. Vyhýbal sa stretnutiu s inými osobami, i kamarátom. Na prechádzky chodil večer, po tme, v súčasnej dobe je to už za svetla. Zdôveril sa mu o svojich pocitoch s tým, že na pracovisku na neho niektorí pozerali ako na kriminálnika, a ostatní ho vnímali normálne. Partnerku nemá, žije sám. Poľovníckych plesov sa zúčastňuje, ale v tom zmysle, že pripravuje jedlo.

Z výsluchu svedkyne Y. L. vyplýva, že v priebehu spolužitia rodičov navrhovateľ rodinu finančne zabezpečoval, platil zálohové platby za byt, poskytoval jej peniaze na štúdium. V období pred vzatím do väzby vyzval jej matku, aby na domácnosť prispela sumou 2000.- Sk, na čo reagovala, že aby jej výzvu adresoval písomne. Následne sa stalo, že jej vypínal vodu, zhasol svetlo. V priebehu ďalšej svedeckej výpovede uviedla, že v roku keď navrhovateľ bol vzatý do väzby, rodičia už spolu nekomunikovali.

Z výsluchu svedka G. R. vyplýva, že z informácií, ktoré sa o navrhovateľovi po vzatí do väzby šírili, nevedel aký názor si má o jeho osobe utvoriť. Po prepustení z väzby sa jeho správanie zmenilo,

bol uzavretý, vyhýbal sa okoliu. Povedal mu, že manželkou bol obvinený z fyzického násillia, ale je že v tom nevinne. Zo strany spoluzamestnancov v Roľníckom družstve O. na adresu navrhovateľa, nezaznamenal verbálne, negatívne poznámky, reakcie. Zamestnanci robotníckej kategórie ho však predsa len vnímali inak.

Z výsluchu svedka J. vyplýva, že po prepustení z väzby navrhovateľ zostal zmenený, prostredie v ktorom sa nachádzal ho poznačilo. Ak sa na poľovačke stretnú a komunikujú, je zádučnív. Pred vzatím do väzby bol spoločenský, aktívne sa zapájaj do rozhovorov. V súvislosti so zadržaním navrhovateľa, mal o jeho osobe pochybnosť, uvažoval či sa dopustil trestnej činnosti.

Z výsluchu svedkyne V. vyplýva, že v decembri 2006 príslušníci Policajného zboru prišli do Roľníckeho družstva O.y, pýtali sa na navrhovateľa, a následne ho odviedli. Zamestnanci medzi sebou komunikovali, že čo sa stalo. Navrhovateľa vnímala ako dobrého človeka, ochotného pomôcť druhým. V súvislosti so vzatím do väzby názor na neho nezmenila, a ako reagovali ostatní zamestnanci uviesť nevedela. Po prepustení z väzby to bol iný človek, psychicky poznačený.

Z výsluchu svedkyne F. R. vyplýva, že v súvislosti so vzatím do väzby navrhovateľa uvažovala, že ako násilníka ho nepozná. Na pracovisku sa táto udalosť komentovala, ale na bližšie vyjadrenia ostatných zamestnancov si nepamätala. Do väzby mu administratívni zamestnanci zaslali list, že aby mu to dobre dopadlo. Po prepustení z väzby navrhovateľ zostal zmenený, komunikácia s ním viazla. Čerpal voľno, aby sa dal psychicky do poriadku. Pracovná pozícia agronóma bola obsadená, nevedeli, či sa vráti, a ponúkli mu pracovné miesto traktoristu. Za jún 2007 mu bola vyplatená záloha 5244.- Sk, o ktorú sumu sa mu v júli a auguste 2007 znížila mzda. V súvislosti s priemerným a pravdepodobným mesačným zárobkom navrhovateľa sa pridržovala písomných výpočtov, ktoré v priebehu konania predložilo Roľnícke družstvo O.

Z výsluchu A. G.j vyplýva, že pred vzatím do väzby navrhovateľ bol veselej povahy, komunikatívny, ochotný pomôcť, vybaviť potrebné záležitosti. Informácia o jeho vzatí do väzby ju zaskočila, ale názor na neho nezmenila. Po jeho vzatí do väzby funkciu agronóma vykonával IY.

Z výsluchu svedka A. vyplýva, že on neriešil to, že navrhovateľ bol vzatý do väzby. Ako ostatní zamestnanci prijali túto informáciu, však uviesť nevedel. V ďalšom období to vnímal tak, že bol aj odsúdený. Keď sa navrhovateľ vrátil na pracovisko, zaznamenal, že bol viac uzavretý a sklamaný.

Z výsluchu C. vyplýva, že po prepustení z väzby navrhovateľ je uzavretý. Všetci členovia Poľovníckeho združenia podpísali spoločenskú záruku, dvaja členovia to síce komentovali, čo súviselo s osobou navrhovateľa, keď bol na pracovisku ich nadriadeným, ale spoločenskú záruku podpísali tiež.

Podľa § 27 b) ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých predpisov zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravujú predpismi účinnými do 31. decembra 2008.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zák. č. 514/2003 Z. z. v znení platnom do 31. 12. 2008 štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) cit. zák. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 5 ods. 1 cit. zák. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 cit. zák. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 cit. zák. právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 8 ods. 5 písm. c) cit. zák. právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak vec bola postúpená inému orgánu.

Podľa § 8 ods. 6 písm. a) cit. zák. právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba uloženia trestu, ochranného alebo väzbu zavinila sama.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zák. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 cit. zák. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zák. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zák. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 25 ods. 1 cit. zák. ak nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone osobitným predpisom (Občianskym zákonníkom).

Podľa § 25 ods. 2 cit. zák. strata na zárobku sa uhrádza, aj keď nebola spôsobená škoda na zdraví. Ustanovenie § 447 ods. 2 osobitného predpisu sa vzťahuje na tieto prípady primerane.

Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnomu záveru, že návrh na začatie konania je podaný dôvodne sčasti.

Zákon č. 514/2003 Z. z. upravuje i zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri jej výkone (§ 1 písm. a). Na účely tohto zákona výkonom verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom i za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, pri jej výkone rozhodnutím o väzbe.

Navrhovateľ podaným návrhom predmetom súdneho konania urobil nárok o zaplatenie náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť v príčinnej súvislosti s rozhodnutiami Okresného súdu Prievidza o väzbe v trestnom konaní, v ktorom bolo proti nemu vedené trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), e), ods. 2 písm. d) Trestného zákona.

Zákon č. 514/2003 Z. z. explicitne nedefinuje pojem „nezákonné rozhodnutie“. Otázka, či bolo vydané nezákonné rozhodnutie, sa vždy posudzuje so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu.

Trestné stíhanie predstavuje kontinuálny proces zisťovania a overovania skutočností rozhodných pre posúdenie konania obvineného a ich hodnotenia z hľadiska trestnoprávnych noriem. Ak sa samotné trestné stíhanie ukáže ako nedôvodné, platí tento záver pre všetky úkony a inštitúty, ktoré sa k trestnému stíhaniu viažu, vrátane výkonu väzby. Postúpenie veci inému orgánu z dôvodu, že výsledky trestného konania ukazujú, že nejde o trestný čin, znamená, že podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo, a vyšla tak najavo i nezákonnosť väzby.

Z ustanovenia § 8 ods. 6 písm. a) cit. zák. vyplýva, že právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba väzbu zavinila sama. K vylúčeniu nároku na odškodnenie za väzbu pritom nestačí, že bol zákonný dôvod

väzby alebo jej trvania, ale uvedené ustanovenie predpokladá určité konkrétne konanie obvineného, ktorým dal príčinu na vzatie (predĺženie) väzby (napr. pôsobenie na znalca, zastrašovanie svedkov, odstraňovanie dôkazov, pokus o útek).

Väzba je procesným opatrením, ktorého účelom je dočasne zaistiť osobu obvinenú z trestného činu pre potreby prebiehajúceho trestného konania obmedzením jej osobnej slobody. Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva, dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia uznesením vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície, odbor všeobecnej kriminality, Okresného riaditeľstva PZ Prievidza ČVS: ORP - 1121/OVK - PD - 2006 zo dňa 7. 12. 2006 bolo začaté trestné stíhanie za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), e), ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Uznesením vyšetrovateľa zo dňa 8. 12. 2006 bolo voči osobe navrhovateľa pre uvedený zločin vznesené obvinenie. O jeho vzatí do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku rozhodol Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 0 Tp 66/2006 zo dňa 11. 12. 2006, a ktorý rozhodoval aj o jeho žiadostiach o prepustenie na slobodu, o písomnom sľube, o záruke za jeho prepustenie na slobodu tak, že ich zamietol. Krajský súd Trenčín sťažnosti proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa zamietol. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 0 Tp 66/2006 zo dňa 22. 5. 2007 predĺžil lehotu trvania väzby navrhovateľa. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6 Tpo 38/2007 zo dňa 5. 6. 2007 napadnuté uznesenie zrušil, a lehotu trvania nepredĺžil. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 3T 155/2007 - 441 zo dňa 18. 11. 2008 postúpil vec Obvodnému úradu, odbor všeobecnej vnútornej správy, stále pracovisko Nováky ako orgánu príslušnému na prejednanie priestupku, ktorého sa mal dopustiť dňa 7. 12. 2006. Z odôvodnenia uznesenia okrem iného vyplýva, že v spolužití navrhovateľa a poškodenej dochádzalo k nezhodám, konfliktom, schválnostiam, v dvoch prípadoch k napadnutiu so spôsobením ujmy na zdraví poškodenej, ktoré konanie navrhovateľa s poukazom najmä na výpoveď Y., závery znaleckého dokazovania, nemá takú povahu, intenzitu ako predpokladá skutková podstata zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby.

Súd pri posudzovaní zavinenia navrhovateľa na vzatí do väzby, zisťoval, či a teda akým konaním dal príčinu k obavám, ktoré boli dôvodom väzby a jej pokračovania, pričom jeho opakované žiadosti o prepustenie súd zamietol, a neprijal ani jeho písomný sľub, záruku J. L., nar. XX. 2. XXXX a záujmového združenia občanov.

Proti navrhovateľovi bolo vznesené obvinenie, že od bližšie nezisteného času roku 2004 až doposiaľ (t. j. ku dňu 8. 12. 2006) v rôznych časových obdobiach asi raz až dvakrát do týždňa týral v byte vtedajšiu manželku a to tak, že jej spôsoboval fyzické a psychické utrpenie spôsobom špecifikovaným vo výroku uznesenia. Navrhovateľ vo výpovedi pred orgánmi činnými v trestnom konaní popieral, že by poškodenej spôsoboval fyzické a psychické utrpenie bitím, vyhrázaním sa, odopieraním hygieny, bývania, neodôvodneným prístupom k majetku. Pri konfrontácii s poškodenou dňa 8. 12. 2006 však uviedol, že prívod vody jej zastavil raz a potom ju pustil, byt bol vykurovaný, okrem jeho izby a poškodenej si mohla kúrenie zapnúť, v používaní plynu ju tiež neobmedzoval. Poukazoval na to, že náklady na platenie zálohových platieb za byt financoval on. Svedkyňa Y. L. na výsluchu dňa 8. 12. 2006 uviedla, že vzájomné vzťahy rodičov sú narušené, navrhovateľ vyzýval jej matku, aby na domácnosť prispievala sumou 2000.- Sk mesačne. Asi dva - trikrát v poslednom období videla, že jej vypol počas sprchovania vodu. Keď si poškodenej varila vodu na čaj, tiež sa stalo, že jej plyn vypol a odišiel. Poškodenej reagovala, že si ho zapla znova, alebo to nechala tak. Uviedla, že v poslednom období sa tiež stalo možno dva - trikrát, že jej matke zhasol svetlo, na ktorú situáciu reagovala, že si ho znova zapla, alebo išla do jej izby. Pri údajnom incidente zo dňa 7. 12. 2006 prítomná nebola. V januári alebo februári 2006 poškodenej videla modrinu. Vyjadrenie navrhovateľa, že poškodenú dá zlikvidovať, utopiť v kyseline, nebrala vážne, boli použité v súvislosti s televíznym programom. Vnímala situáciu, keď navrhovateľ stiahol kúrenie zo stupňa 4 na stupeň 2, a povedal pritom, že tak sa kúriť nebude. Argumentoval pritom tým, že poškodenej finančne neprispieva. Nedošlo k situácii, že by ju vyhodil z bytu, ani nevymenil zámok na vchodových dverách. Ako dieťa ju nikdy fyzicky a psychicky netýral, staral sa o ňu najlepšie ako vedel, dal jej všetko, čo potrebovala.

Všetky uvedené zistenia nie sú podkladom pre vyvodenie záveru, že navrhovateľ si väzbu zavinil sám. Navrhovateľ svojím správaním nedal príčinu k obavám, ktoré boli dôvodom väzby a jej pokračovania. Vzájomné vzťahy s Y. síce boli narušené, dochádzalo medzi nimi k nezhodám, robil jej i schválnosti, ale ich pohnútkou bolo, aby prispievala na platenie zálohových platieb za služby, poskytovanie ktorých je spojené s užívaním bytu. Pokiaľ v tejto súvislosti Y. L. vypol párkrát vodu (t. j. viac ako raz než tvrdil na výsluchu dňa 8. 12. 2006), plyn, zhasol svetlo, znížil stupeň kúrenia, adresoval jej pri odvysielaní televízneho programu o kyselinároch, vyjadrenie o zlikvidovaní, utopení v kyseline (svedkyňa Y. L. vyjadrenie počula raz, a nevnímala ho vážne, ako rozhodnutie zrealizovať ho), ak uvedená svedkyňa len jedenkrát a to v januári - februári 2006 videla poškodenú modrinu na tele, ak podľa vyhotovenej lekárskej správy ošetrojúceho lekára jej matka dňa 7. 12. 2006 neutrpela vážne zranenia (uvedené zistenie vyplynulo po vzatí navrhovateľa do väzby aj zo znaleckého posudku MUDr. H. D. zo dňa 4. 4. 2007, ktorý znalec na pojednávaní vo veci č. 3T 155/2007 v súvislosti s mechanizmom vzniku zranení uviedol, že mohol byť taký aký označila poškodená, ale súčasne nevyvylúčil možnosť aj iného mechanizmu vzniku zranení), nie je možné vyvodiť, že si navrhovateľ väzbu zavinil sám. Pri tomto posudzovaní súd nemohol nechať bez povšimnutia ani závery odborného vyjadrenia č. 29/2007, č. 20/2007, zo dňa 27. 4. 2007, vypracovaného pre účely trestného konania, t. j. keď väzba ešte u navrhovateľa trvala, podľa ktorých u poškodenej neboli zistené príznaky posttraumatickej stresovej poruchy, ani syndróm týranej ženy (prítom v trestnom konaní tvrdila, že psychicky a fyzicky bola týraná dva roky), pričom mala sklon k dramatizácii vnímaných podnetov, tendenciu k podozrievavosti až k paranoidnému spracovávaniu reality. Z výsluchu Y. L. pred vzatím navrhovateľa do väzby, ale ani z vypracovaného znaleckého posudku MUDr. Z. O. z 25. 1. 2007 vypracovaného pre účely trestného konania a tiež z pracovného posudku Roľníckeho družstva O., nie je možné vyvodiť, že navrhovateľ bol agresívnej povahy.

Zákon č. 514/2003 Z. z. v § 15 upravil obligatórne, predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to preto, aby k náprave narušených vzťahov došlo prerokovaním medzi poškodeným a príslušným orgánom, a zároveň pokiaľ je to možné, aby sa predišlo súdnemu konaniu. Predbežné prerokovanie nároku je podmienkou, aby tento nárok bolo možné prejednať v občianskom súdnom konaní. Súčasne je však potrebné poukázať na ustanovenie § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Navrhovateľ žiadosťou zo dňa 24. 5. 2010, doručenou dňa 3. 6. 2010 požiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku. Listom zo dňa 3. 6. 2010 ho odporca informoval, že v časti odstupuje predmetnú žiadosť Ministerstvu vnútra. V lehote šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, nárok navrhovateľa vo zvyšnej časti žiadosti, neuspokojil. Navrhovateľom uplatnený nárok mohol byť prejednaný pred súdom, bola splnená zákonom stanovená podmienka podľa § 15 ods. 1, § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.

Navrhovateľ predmetom súdneho konania urobil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 10.000.- eur.

Priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch súdom, predpokladá splnenie zákonom kvalifikovaných podmienok: a) konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, b) nemajetkovú ujmu nie je možné uspokojiť inak ako v peniazoch, c) príčinná súvislosť medzi ujmou poškodeného ako následkom a nezákonným rozhodnutím.

Navrhovateľ návrh o náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil tým, že väzba trvala 182 dní, žil v strese, v neistote, v strachu, že môže byť odsúdený na základe vykonštruovaných obvinení Y. L. j na sedem až pätnásť rokov. Podmienky, za ktorých väzbu vykonával boli pre neho nedôstojné, témou rozhovorov obyvateľov obce, kolegov z práce bola otázka, či skutočne týral svoju manželku, či pred nimi zakrýval svoju skutočnú povahu. Utrpel na tých nehmotných hodnotách, ktoré sa týkajú jeho morálnej integrity.

Väzba predstavuje najzávažnejší zásah do osobnej slobody obvineného, ktorý je však prípustný podľa článku 17 Ústavy Slovenskej republiky, a ktorého účelom je zabezpečiť osobu obvineného pre trestné konanie. Štát sa ale nemôže zbaviť zodpovednosti za postup orgánov verejnej moci, ak sa neskôr ukáže, že ich postup bol chybný, zasahujúci do základných práv danej osoby. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) väzby je neskorší výsledok trestného konania. Ako to už bolo uvedené postúpenie veci inému orgánu z dôvodu, že výsledky trestného konania č. 3T 155/2007 ukázali, že nejde

o trestný čin znamená, že podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo, a vyšla tak najavo i nezákonnosť väzby navrhovateľa, ako prostriedku, ktorý mal viesť k vyšetreniu údajnej trestnej činnosti. Obmedzenie osobnej slobody navrhovateľa nebolo dôvodné.

Navrhovateľ pred vzatím do väzby nebol v žiadnom trestnom konaní uznaný vinným zo spáchania trestného činu, prečinu, ani v priestupkovom konaní zo spáchania priestupku. Zamestnávateľ ho hodnotil ako zamestnanca, ktorý bol komunikatívny, kamarátskej povahy, v kolektíve obľúbený, nebol disciplinárne riešený, bol súčasťou 5 členného vedenia družstva, pracovné úlohy vyplývajúce z titulu jeho funkcie si plnil svedomito, zodpovedne, kvalifikovane. Navrhovateľ popieral skutok, pre ktorý bolo proti nemu vznesené obvinenie s tým, že Y. L. nespôsobil fyzické, psychické utrpenie. Podľa komentára k § 208 Trestného zákona týranie je zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa pritom vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou. Na naplnenie znakov tohto trestného činu treba, aby v dôsledku tohto páchatelovho týrania bolo spôsobené fyzické alebo psychické utrpenie. Je to stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrávajú krátky, prechodný čas. Podľa § 208 ods. 2 písm. d) Trestného zákona odňatím slobody na sedem až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažným spôsobom. Navrhovateľ na jednej strane bol presvedčený o svojej nevine, no na druhej strane, tým, že bol vzatý do väzby, z ktorej napriek opakovaným žiadostiam prepustený nebol, a súd neprijal ani ponúknuté záruky, v ňom vyvolávali obavy, že bude odsúdený na sedem až pätnásť rokov. Boli to i stavy neistoty, bezmocnosti, úzkosti, ktoré sa stupňovali s počtom uznesení súdu, podľa ktorých boli splnené podmienky na jeho zotrvanie vo väzbe. Navrhovateľ sa ocitol v zariadení na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody, kde bol na cele s osobami, ktoré mali rôznu trestnú minulosť, s ktorou ako to vyplýva z jeho účastníckej výpovede, sa aj chválili. Navrhovateľ sa s týmito osobami porovnával z hľadiska svojho a ich predchádzajúceho spôsobu života, a v tejto súvislosti i s dôvodnosťou jeho väzby. Výsledok zistenia z tohto porovnania nepriaznivo vplýval na jeho psychický stav, keď nepovažoval za dôvodné vzatie do väzby. Nedôvodnosť väzby sa neskôr aj preukázala, keď predmetný skutok nebol trestným činom. Ústavný súd Českej republiky v rozhodnutí I. ÚS 554/2004 už judikoval, že každé trestné konanie a v rámci neho i väzba, negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, na ktorého je síce do okamihu právoplatnosti meritérneho rozhodnutia treba prihliadať ako na nevinného, avšak samotný fakt, v danom prípade väzby v rámci trestného konania je záťažou pre každého obvineného. Uvedený názor je možné aplikovať aj na predmetnú vec. Po dobu väzby navrhovateľ bol pritom vylúčený i zo spoločenského života. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že sa venoval záhradkárstvu, poľovníctvu. Kvalita jeho života sa zhoršila, pýtal sa sám seba, či a kedy bude môcť zažiť pozitívne pocity, keď sa venoval svojim obľúbeným činnostiam. Pokiaľ naďalej zotrval vo väzbe, je možné vyvodiť, že odpovede na tieto otázky mohli byť, že aj o sedem až pätnásť rokov. Väzba u neho síce bola vykonávaná v zmysle zák. č. 221/2006 Z. z., ale išlo o predpísaný režim, ktorý nebolo možné porovnať so spôsobom a kvalitou jeho života pred väzbou. Väčšinu dňa sa zdržiaval (okrem prechádzky v dĺžke asi jednej hodiny) v cele, a to s ďalšími osobami, kde síce prenikalo denné svetlo, ale nemohol mu byť vystavený tak, ako bol zvyknutý pred väzbou a to počas celého dňa, keď v sezóne v súvislosti s výkonom práce sa takmer celý deň zdržiaval vo vonkajšom prostredí. Počas výkonu väzby príslušníci oddelenia ochrany a obrany u neho vykonávali osobné a preventívne prehliadky, ktoré aj keď boli realizované v súlade so zákonom, vnútorne prežíval ako ponižujúce, čo by zrejme pociťovala každá osoba, ak by sa ocitla v rovnakej situácii. Strava vo výkone väzby podľa vyjadrenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody K., a Ústavu na výkon väzby B. zodpovedala odporúčaným výživovým dávkam, a poskytovala sa s časovým odstupom nie väčším ako sedem hodín, a trikrát denne. Pre navrhovateľa to bolo ale obmedzenie, o výživových dávkach pre svoj organizmus mal iné predstavy. O tom, že výkon väzby skutočne pre neho znamenal psychickú záťaž svedčí pokles hmotnosti, čo potvrdili i svedkovia vypočutí v konaní (G. V., H. V.). Navrhovateľ bol väzobne stíhaný aj v zariadení ÚVTOS K. ktoré ako inštitucionalizovaný prostriedok štátu slúži predovšetkým k náprave páchatelov trestnej činnosti, teda v zariadení pojmovovo spojeným s prvkom represie. Kvalita jeho života zostala zhoršená aj po prepustení z väzby, zostal bývať sám, bez partnerky, keď je u neho vytvorený stav neistoty o svojej prípadnej budúcej životnej partnerke. Po prepustení z väzby sa vyhýbal okoliu, na prechádzky chodil po tme, mal obavy, či do skončenia trestného konania sa do väzby nevráti. Ak išiel so sestrou na nákupy zostal vo vozidle, resp. sa do neho vrátil, čo nasvedčuje záveru, že mal strach, ako budú reagovať osoby, ktoré ho poznajú, aký názor v súvislosti s väzbou si na neho utvorili, komu vlastne uverili. Uvedené skutočnosti mal súd za preukázané aj z výsluchu G. V., H. V.. V súčasnej dobe, ako to tiež vyplýva z ich výpovede, je už navrhovateľ na tom lepšie, ale niektorým podujatiam sa stále vyhýba. Svedkyňa G. V., ktorá sa mu snaží byť psychickou oporou uviedla, že ho musí do všetkého „tlačiť“, čo svedčí o tom, že je v ňom ešte určitý psychický blok.

Navrhovateľ zostal utiahnutý, resp. uzavretý do svojho vnútra, čo potvrdili uvedení svedkovia, i G. R., J. Z., A. B., C. H.. Okolie sa dozvedelo, že je, resp. bol vo väzbe. Stalo sa, že sused na záhradke mu povedal, že je väzeň. Svedkyňa G. V. a jej manžel sa stretli s otázkami okolia, že za čo navrhovateľ „sedí“, čo urobil. Verejnosť vníma osobu, ktorá je vo väzbe ako vinnú, čo je prejavom nesprávnych právnych predstáv. U okruhu blízkych osôb (sestra s manželom), a niektorých blízkych spolupracovníkov (V., Ing. G.S. v ich očiach naďalej osobou akú poznali. Svedkyňa F. poluzamestnankyňa), J.z poľovníckeho združenia) uvažovali, že ako násilníka ho nepoznali, čo nasvedčuje, že i pochybovali o jeho osobe, čo ak sú informácie pravdivé, a väzba dôvodná.

Podľa názoru súdu samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú navrhovateľovi väzbou, ktorá s poukazom na výsledok trestného konania je nezákonná, a nedá sa už odčiniť, a preto má nárok na nemajetkovú ujmu a to v peniazoch. Nemajetkovú ujmu, (morálnu ujmu), ktorá mu bola v dôsledku väzby spôsobená na nehmotných hodnotách (česť, dôstojnosť, dobrá povesť), ale i hodnotách, ktoré sa premietajú i v jeho vnútornom živote - sloboda pohybu, narušenie súkromného života, keď zostal uzavretej povahy a teda i v určitej izolácii, keď má strach žiť v partnerskom vzťahu, keď prežíval stavy úzkosti, neistoty, strachu, bezmocnosti, nie je možné uspokojiť inak ako v peniazoch. Konanie č. 3T 155/2007 a tiež priestupkové konanie je právoplatne skončené, a rozhodnutia sa nedostanú do dispozície osôb, ktoré sa dozvedeli o tom, že bol vzatý do väzby, a pochybovali o jeho osobe, resp. nie všetky osoby sa mohli dozvedieť o jej nedôvodnosti. Život navrhovateľa v príčinnej súvislosti s väzbou bol a sčasti aj zostal ovplyvnený.

Ako to už bolo uvedené, zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané do 31. 12. 2008 sa spravujú predpismi účinnými do uvedeného dátumu. Zákon č. 514/2003 Z. z. v znení zák. č. 215/2007 Z. z. bol s účinnosťou od 1. 1. 2009 v § 17 doplnený o odsek 3 až odsek 5.

Navrhovateľom uplatňovaná suma 10.000.- eur za každý deň pozbavenia osobnej slobody predstavuje 54,94.- eur. Ak by sa na uplatnený nárok vzťahoval § 17 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z. účinný od 1. 1. 2009, tak minimálna výška nemajetkovej ujmy za každý aj začatý deň pozbavenia osobnej slobody za rok 2006 by bola 19,11.- eur a za rok 2007 22,29.- eur.

Ako to už bolo uvedené, z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že v príčinnej súvislosti s výkonom väzby navrhovateľ utrpel na nehmotných hodnotách, ktoré sa týkajú jeho morálnej integrity ako poškodenej osoby (dôstojnosť, česť, dobrá povesť), ale i hodnotách, ktoré sa premietajú v jeho vnútornom živote - sloboda pohybu, súkromný život, neistota, strach, úzkosť, bezmocnosť. Väzba s poukazom na výsledok trestného konania bola bezdôvodná. V tejto súvislosti je možné vyvodiť, že vzatie do väzby, a pokračovanie v jej výkone navrhovateľ skutočne vnímal ako veľké príkorie. Zhoršil sa mu aj zrak, pri vyšetreniach dňa 5. 4. 2007 a dňa 10. 4. 2007 sa sťažoval na zahmlievanie pred očami, dňa 16. 8. 2007 po prepustení z väzby mu MUDr. G. predpísala okuliare do diaľky + 1,25 Dsph, a do blízka + 2,0 Dsph. Z výsluchu G. a jej manžela vyplýva, že si počas väzby, keď ho prišla navštíviť, sťažoval na problémy so zrakom, že dobre nevidí. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti súd návrhu vyhovel, a zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 10.000.- eur, t. j. za deň výkonu väzby 54,94.- eur. Nemajetková ujma, ktorá mu vznikla je závažná i z hľadiska následkov.

Navrhovateľ predmetom konania urobil aj nárok o zaplatenie ušlého zisku vo výške 4945,03.- eur brutto.

Zákon č. 514/2003 Z. z. s poukazom na ustanovenie § 25 ods. 1 je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku zákonom špeciálnym, a preto pokiaľ neobsahuje vlastnú právnu úpravu, právne vzťahy sa riadia Občianskym zákonníkom. Zákon č. 514/2003 Z. z. neobsahuje právnu úpravu o tom, čo je to ušlý zisk, a neobsahuje ju ani Občiansky zákonník. Z dôvodových správ k obojom zákonom však vyplýva, že pod ušlým ziskom treba rozumieť to, čo by poškodený mohol získať, nebyť škodovej udalosti.

Zákon č. 514/2003 Z. z. vychádza z toho, že skutočná škoda, ušlý zisk zapríčinený nezákonným rozhodnutím vzniká väčšinou jeho výkonom, pričom práve výkon predstavuje príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou (ušlým ziskom). V prejednávanej veci výkonom väzby na základe nezákonného rozhodnutia o vzatí do väzby a zamietnutia žiadostí o prepustenie z väzby vznikol navrhovateľovi ušlý zisk, keď prišiel o príjem, ktorý by dosiahol za vykonanú prácu, ak by neprestal vykonávať svoje dovtedajšie zamestnanie. Nebolo preukázané, že by škodlivý výsledok nastal i bez tejto skutočnosti - nezákonných rozhodnutí. Navrhovateľ, nebyť nezákonných rozhodnutí o väzbe,

by v období od 8. 12. 2006 do 7. 6. 2007 dosiahol ušlý zisk ako netto príjem, a nie brutto príjem. Netto mzda predstavuje ušlý zisk, o ktorý by sa jeho majetková sféra zväčšila. K jej zväčšeniu by nedošlo o zákonné poistné a daň. Pre výpočet ušlého zisku podľa názoru súdu nebolo možné použiť iný postup, než je upravený v § 134 Zák. práce, nejedná sa o prípad upravený v § 447 Obč. zák. (viď § 25 ods. 2 veta druhá zák. č. 514/2003 Z. z.). Nebolo pritom preukázané, že by zárobok (priemerný, pravdepodobný) dosiahnutý v predchádzajúcom kalendárnom štvrtroku ako rozhodujúcim obdobím, nedosiahol aj v nasledujúcom štvrtroku.

V mesiaci júli 2006 navrhovateľ dosiahol mzdu 14.083.- Sk, v auguste 2006 21.283.- Sk, v septembri 2006 17.714.- Sk, spolu 53.080.- Sk brutto a odpracoval 496 hodín, čo za hodinu predstavuje 107,02.- Sk, a za deň 856,20.- Sk (107,02.- Sk x 8 hod.), a za mesiac 18.614.- Sk (856,20.- Sk x 21,74 koeficient priemerného počtu pracovných dní). Poistné predstavuje 2497.- Sk: ZP (zdravotné poistenie) 745.- Sk t. j. 4 % z 18.614.- Sk, NP (nemocenské poistenie) 261.- Sk t. j. 1,4 % z 18.614.- Sk, DP (dôchodkové poistenie) 745.- Sk t. j. 4 % z 18.614.- Sk, IP (invalidné poistenie) 559.- Sk t. j. 3 % z 18.614.- Sk, PvN (poistné v nezamestnanosti) 187.- Sk t. j. 1 % z 18.614.- Sk. Nezdanieľná časť na rok 2006 predstavuje 7568.- Sk (výpoveď svedkyne Kataríny Smatanovej). Daň predstavuje 1624.- Sk (18.614.- Sk mínus 2497.- Sk poistné mínus 7568.- Sk nezdanieľná časť = 8549.- Sk deleno 100 % x 19 % = 1624.- Sk). Priemerný mesačný netto zárobok za tretí štvrtrok 2006 predstavuje 14.493.- Sk (18.614.- Sk mínus 2497.- Sk poistné mínus 1624.- Sk daň) a denný 666,65.- Sk (14.493.- Sk deleno 21,74), a hodinový 83,33.- Sk (666,65.- Sk deleno 8). V decembri 2006 navrhovateľ odpracoval len jeden pracovný týždeň (40 hodín), a za tri pracovné týždne (120 hodín), ktoré z dôvodu väzby nemohol odpracovať mu vznikol ušlý zisk vo výške 9999,60.- Sk t. j. 331,92.- eur (120 hodín krát 83,33.- Sk) netto. Z uvedenej sumy je potrebné odpočítať z titulu súbehu ušlého zisku na príjme a ušlého zisku za nevyčerpanú dovolenku sumu 36,12.- eur za 1,5 dňa (odôvodnenie rozsudku v nasledujúcej časti).

V mesiaci október 2006 navrhovateľ dosiahol mzdu 15.570.- Sk, v novembri 2006 21.500.- Sk, a v mesiaci december 2006 6929.- Sk, spolu 44.179.- Sk brutto a odpracoval 376 hodín, čo za hodinu predstavuje 117,50.- Sk, a za deň 940.- Sk (117,50.- Sk x 8 hodín) a za mesiac 20.436.- Sk (940.- Sk x 21,74). Poistné predstavuje 2742.- Sk: ZP 818.- Sk t. j. 4 % z 20.436.- Sk, NP 287.- Sk t. j. 1,4 % z 20.436.- Sk, DP 818.- Sk t. j. 4 % z 20.436.- Sk, IP 614.- Sk t. j. 3 % z 20.436.- Sk, PvN 205.- Sk t. j. 1 % z 20.436.- Sk. Nezdanieľná časť na rok 2006 predstavuje 7568.- Sk (výpoveď svedkyne F. Daň predstavuje 1923.- Sk (20.436.- Sk mínus 2742.- Sk poistné mínus 7568.- Sk nezdanieľná časť = 10.126.- Sk deleno 100 % x 19 % = 1923.- Sk). Priemerný mesačný netto zárobok za štvrtý štvrtrok 2006 predstavuje 15.771.- Sk (20.436.- Sk mínus 2742.- Sk poistné mínus 1923.- Sk daň), a denný 725,44.- Sk (15.771.- Sk deleno 21,74). V januári až marci 2007 navrhovateľ neodpracoval ani jeden deň, a za každý z uvedených mesiacov, ktoré z dôvodu väzby nemohol odpracovať mu vznikol ušlý zisk vo výške 15.771.- Sk, čo za tri mesiace predstavuje celkovo 47.313.- Sk t. j. 1570,50.- eur.

Výpočet ušlého zisku za apríl a máj 2007 súd realizoval zo mzdy, ktorú by zrejme dosiahol. Touto mzdou je mzda, ktorú dosiahol iný zamestnanec, ktorý počas jeho výkonu väzby vykonával pracovnú pozíciu agronóma. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že Rolnícke družstvo O. svojim zamestnancom za realizované sezónne práce vyplácalo, ale nie pravidelne prémie o výške ktorých rozhodoval vtedajší predseda Ing. Z.. V tejto súvislosti je možné vyvodiť záver, že ak by nebol navrhovateľ vzatý do väzby, okrem základnej mzdy by za vykonanú prácu dosiahol prémie v takej výške ako Ivan B., preto za ušlý zisk, ktorý by zrejme dosiahol je možné považovať priemerný mesačný zárobok, ktorý dosiahol uvedený zamestnanec v 1. štvrtroku 2007 s tým, že je to ušlý zisk, ktorý by navrhovateľ dosiahol v apríli a máji 2007.

A. v januári až marci 2007 dosiahol celkovo brutto mzdu 54.450.- Sk a odpracoval 520 hodín, čo za hodinu predstavuje 104,72.- Sk, a za deň 837,80.- Sk (104,72.- Sk x 8 hodín) a za mesiac 18.214.- Sk (837,80.- Sk krát 21,74). Poistné predstavuje 2443.- Sk: ZP 729.- Sk t. j. 4 % z 18.214.- Sk, NP 255.- Sk t. j. 1,4 % z 18.214.- Sk, DP 729.- Sk t. j. 4 % z 18.214.- Sk, IP 547.- Sk t. j. 3 % z 18.214.- Sk, PvN 183.- Sk t. j. 1 % z 18.214.- Sk. Nezdanieľná časť na rok 2007 predstavuje 7968.- Sk (výpoveď svedkyne F.). Daň predstavuje 1482.- Sk (18.214.- Sk mínus 2443.- Sk poistné mínus 7968.- Sk nezdanieľná časť = 7803.- Sk deleno 100 % krát 19 % = 1482.- Sk). Priemerný mesačný netto zárobok za prvý štvrtrok 2007 Ivana B. predstavuje 14.829.- Sk (18.214.- Sk mínus 2443.- Sk poistné mínus 1482.- Sk daň) a denný 657,27.- Sk (14.829.- Sk deleno 21,74). V apríli a máji 2007 navrhovateľ neodpracoval ani jeden, a za každý z uvedených mesiacov, ktoré z dôvodu väzby nemohol odpracovať mu vznikol ušlý zisk vo výške 14.289.-

Sk, čo za dva mesiace predstavuje celkovo 28.578.- Sk t. j. 948,61.- eur, a za obdobie od 1. 6. 2007 do 7. 6. 2007 4600,89.- Sk t. j. 152,72.- eur (657,27.- Sk krát 7 dní), spolu 1101,33.- eur. Z uvedenej sumy je potrebné odpočítať z titulu súbehu ušlého zisku na príjme a ušlého zisku za nevyčerpanú dovolenku sumu 229,08.- eur za 10,5 dňa (odôvodnenie rozsudku v nasledujúcej časti).

Podľa pracovnej zmluvy zo dňa 19. 6. 2006 pracovný pomer medzi navrhovateľom a Roľníckym družstvom O. bol uzavretý na dobu určitú do 30. 6. 2007. S poukazom na predmet činnosti uvedeného družstva bolo potrebné, aby počas výkonu väzby navrhovateľa bola obsadená pracovná pozícia agrónoma, ktorú začal vykonávať A. ktorý v predchádzajúcom období pracoval na pozícii mechanizátor (dodatok pracovnej zmluvy z 20. 6. 2006). Dňa 8. 6. 2007 s účinnosťou od uvedeného dňa medzi navrhovateľom a Roľníckym družstvom O. bol uzavretý dodatok č. 2 k pracovnej zmluve, na základe ktorého sa zmenilo jeho pracovné zaradenie na druh práce traktorista, doba pracovného pomeru sa predĺžila do 30. 6. 2008. Podľa § 54 veta prvá Zák. práce dohodnutý obsah pracovnej zmluvy možno zmeniť len vtedy, ak sa zamestnávateľ a zamestnanec dohodnú na jeho zmene. V pracovnoprávných vzťahoch platí zásada zmluvnosti, podľa ktorej možno obsah pracovného pomeru zmeniť zásadne len dohodou účastníkov. Predmetom vzájomnej dohody o zmene obsahu pracovného pomeru môžu byť len tie práva a povinnosti, ktoré boli založené prejavom vôle zmluvných strán v pracovnej zmluve. Navrhovateľ svojím dispozičným úkonom predmetom súdneho konania urobil aj nárok o ušlý zisk za obdobie od 8. 6. 2007 do 30. 6. 2007. Návrh skutkovo odôvodnil tak, že nemal inú možnosť ako dodatok pracovnej zmluvy uzavrieť. Súd ušlý zisk za alikvótnu časť mesiaca júna 2007 navrhovateľovi nepriznal. Za rozhodujúce pritom považoval to, že obsah pracovnej zmluvy možno zmeniť len dohodou. Ak by navrhovateľ dodatok pracovnej zmluvy nepodpísal, uvedený zamestnávateľ by musel riešiť situáciu, a jedným zo spôsobov riešenia by bolo pridelovanie práce agrónoma. Pokiaľ dodatkom č. 2 sa predĺžila aj doba trvania pracovného pomeru o ďalší rok, súd je toho názoru, že pohnútkou navrhovateľa k podpísaniu dodatku č. 2 bolo to, že aj po 1. 7. 2007 bude mať zabezpečenú prácu. Pri uvažovaní v uvedených súvislostiach potom nie je v prípade uplatňovaného ušlého zisku za obdobie od 8. 6. 2007 do 30. 6. 2007 daná príčinná súvislosť medzi výkonom väzby a ušlým ziskom.

Navrhovateľ predmetom súdneho konania urobil aj nárok o zaplatenie ušlého zisku, keď počas výkonu väzby nemohol pracovať a vyčerpať si dovolenku za alikvótnu časť roka 2006 a 2007. Ako to už bolo uvedené väzba navrhovateľa trvala od 8. 12. 2006 do 7. 6. 2007. Podľa vyjadrenia Roľníckeho družstva O., za rok 2006 ak by navrhovateľ nebol vzatý do väzby by mal nárok na 12,5 dňa dovolenky, pričom v súvislosti so vzatím do väzby mu vznikol nárok len na 10 dní, a v roku 2007 (dňa 8. 6. 2007 na základe zhodného prejavu vôle zmluvných strán bol pracovný pomer predĺžený do 30. 6. 2008). Ak by navrhovateľ nebol vzatý do väzby by mal nárok na 25 dní dovolenky, pričom v súvislosti so vzatím do väzby mu vznikol nárok len na 12,5 dňa dovolenky. Písomným podaním zo dňa 8. 9. 2011 (č. I. 83 spisu) navrhovateľ upresnil návrh tak, že si uplatňuje ušlý zisk za 1,5 dňa nevyčerpanej dovolenky za obdobie od 8. 12. 2006 do 31. 12. 2006, a za 10,5 dňa nevyčerpanej dovolenky za obdobie 1. 1. 2007 až 30. 6. 2007.

Podľa názoru súdu charakter ušlého zisku môže mať aj majetková ujma, ktorý spočíva v tom, že navrhovateľ nemohol byť v príčinnej súvislosti s výkonom väzby pracovne aktívny a mať nárok na čerpanie dovolenky. S poukazom na skutkové okolnosti prípadu, výšku ušlého zisku je možné zistiť spôsobom výpočtu podľa § 116 Zák. práce. Výsledky vykonaného dokazovania nie sú pritom podkladom pre záver, že nebyť vzatia do väzby navrhovateľ by nespĺnil podmienku odpracovania alikvótnej časti kalendárneho roka 2006 a 2007 t. j. od 8. 12. 2006 do 31. 12. 2006, a od 1. 1. 2007 do 8. 6. 2007. Za obdobie od 8. 6. 2007 do 30. 6. 2007 navrhovateľovi ušlý zisk za nevyčerpanú dovolenku nevznikol, lebo väzba už netrvala, a teda nie je v príčinnej súvislosti s jej výkonom. Po prepustení z väzby si navrhovateľ už nemohol vyčerpať dovolenku za obdobie od 8. 12. 2006 do 31. 12. 2006, a od 1. 1. 2007 do 8. 6. 2007, lebo nespĺnil podmienku odpracovania uvedenej alikvótnej časti kalendárnych rokov (2006, 2007). Z komentára k § 116 Zák. práce vyplýva, že za nevyčerpanú dovolenku patrí náhrada mzdy v sume priemerného zárobku určeného spôsobom upraveným v ustanovení § 134. Ak by v období od 8. 12. 2006 do 31. 12. 2006 navrhovateľ bol pracovne aktívny vznikol by mu nárok na dovolenku v dĺžke 1,61 dňa (25 dní deleno 12 = 2,08 dňa deleno 31 dní = 0,06 dňa x 24 dní = 1,61 dňa), a ktorú si pre výkon väzby v uvedenom mesiaci nemohol vyčerpať. Navrhovateľ si z tohto titulu uplatnil ušlý zisk za 1,5 dňa (súd nemohol návrh prekročiť a priznať viac), čo vo finančnom vyjadrení predstavuje 1088,16.- Sk, čo je 36,12.- eur netto (priemerný denný netto zárobok za tretí štvrtrok 2006 je 725,44.- Sk, a za 1/2 dňa 362,72.- Sk). Ak by v období 1. 1. 2007 do 7. 6. 2007 navrhovateľ bol pracovne aktívny

vznikol by mu nárok na dovolenku v dĺžke 10,88 dňa (25 dní deleno 12 mesiacov krát 5 mesiacov = 10,41 dňa plus 25 dní deleno 12 = 2,08 dňa deleno 31 dní krát 7 dní = 0,47 dňa), a ktorú si pre výkon väzby nemohol vyčerpať. Navrhovateľ si z tohto titulu uplatnil ušlý zisk za 10,5 dňa, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje 6901,33.- Sk, čo je 229,08.- eur netto (priemerný denný netto zárobok za prvý štvrťrok 2007 je 657,27.- Sk a za 10,5 dňa 6901,33.- Sk t. j. 229,08.- eur). Súd vychádzal z prvého štvrťroku 2007 ako rozhodného obdobia z dôvodu, že je možné vyvodiť, že ak by pracoval, by 10,5 dňa dovolenky čerpal v druhom štvrťroku 2007 (do 7. 6. 2007), čo ale z titulu výkonu väzby nebolo možné. Navrhovateľ nebyť nezákonných rozhodnutí o väzbe, by dosiahol ušlý zisk ako netto a nie brutto náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku. V tých dňoch, v ktorých by dovolenku čerpal, ale pre výkon väzby sa tak nestalo, (a súd mu z tohto titulu priznal ušlý zisk), by fakticky nepracoval, a preto ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia zo sumy 331,92.- eur odpočítal sumu 36,12.- eur za 1,5 dňa, a zo sumy 1101,33.- eur sumu 229,08.- eur za 10,5 dňa, a to z titulu súbehu.

Celkovo súd navrhovateľovi priznal náhradu ušlého zisku: 295,80.- eur (331,92.- eur mínus 36,12.- eur) plus 1570,50.- eur plus 872,25.- eur (1101,33.- eur mínus 229,08.- eur) plus 36,12.- eur plus 229,08.- eur, celkovo 3003,75.- eur netto. Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal zaplata 4717,68.- eur brutto, súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Pred začatím prvého pojednávania navrhovateľ zobral návrh sčasti späť o zaplata 227,35.- eur s príslušenstvom. Podľa § 96 ods. 1 veta prvá a tretia O.s.p. súd konanie v uvedenej časti zastavil.

Navrhovateľ predmetom konania urobil aj nárok o zaplata úrokov z omeškania.

Odporca mal nárok navrhovateľa uspokojiť do 3. 12. 2010, t. j. v lehote 6 mesiacov od doručenia žiadosti, k čomu nedošlo. Odporca je od 4. 12. 2010 v omeškani, preto súd podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Obč. zák., § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. priznal navrhovateľovi úroky z omeškania 9 % ročne z dĺžnej sumy 3003,75.- eur netto od uvedeného dňa až do zaplata. Pokiaľ si navrhovateľ uplatňoval úroky z omeškania zo sumy 4717,68.- eur brutto do zaplata súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

Vzhľadom na zložitost danej veci o trovách konania účastníkov súd rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 151 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitosti (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.